

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Немањина 9
11000 БЕОГРАД

ТУЖИЛАЦ: Транспарентност Србија, из Београда, ул. Палмотићева бр. 31/III.

ТУЖЕНИ: Република Србија, Влада Републике Србије – Генерални секретаријат, Немањина 11, Београд

Предмет: Тужба Управном суду против Решења Владе Републике Србије 61 број: 07-7129/2024-2 од 06. августа 2024. године

На основу члана 22 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја ("*Сл. гласник РС*", бројеви 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/21) и чланова 12, 17, 18 став 1. и 22. Закона о управним споровима ("*Сл. гласник РС*", број 111/2009), у законском року, подносим

ТУЖБУ

Ради: поништења решења туженог, у 3 примерка (за суд, тужени орган и заинтересовано лице) са 3 прилога.

Тужбу подносим због повреде члана 24. Закона о управним споровима и то:

- 1) што у оспореном решењу није правилно примењен закон и
- 2) што је чињенично стање непотпуно и нетачно утврђено, као и што је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања.

Образложење

Оспореним Решењем Владе Републике Србије 61 број: 07-7129/2024-2 од 06. августа 2024. године тужени је одбацио као неуредан захтев за приступ информацијама којим је тужилац тражио следеће информације и копије докумената:

1. Информација о томе које опште или појединачне акте би поједина министарства, органи локалне самоуправе или Влада Републике Србије требало да донесу, предложе, измене и допуне или усвоје, односно који би уговори и споразуми требало да се закључе да би заинтересована компанија добила право да врши експлоатацију и прераду минерала јадарита у Републици Србији, поред оних који су већ донети и

2. Информација о томе да ли је у припреми неких од аката из тачке 1. овог захтева прописана обавеза консултовања јавности, за које акте и о којем виду консултација је реч.

ДОКАЗ 1: Решење 61 број: 07-7129/2024-2 од 06. августа 2024. године.

У образложењу Решења тужени је навео да је захтев тужиоца за приступ информацијама од 25. јула 2024. године одбацио као неуредан због тога што тужилац није допунио/уредио захтев након што му је Генерални секретаријат Владе упутио захтев за допуном- уређењем, односно није отклонио недостатак, сагласно члану 15 став 6 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (*"Сл. гласник РС"*, бројеви 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/21), на који му је указано Захтевом за уређење захтева 412/з (61 број: 07-7129/2024-2 од 26. јула 2024. године). Према схватању туженог, *"будући уговори и споразуми, као и акти појединих министарстава, органа локалне самоуправе не могу бити предмет захтева за приступ информацијама, јер не постоје документи који су настали у раду органа јавни власти, па самим тим ни информације"*.

Побијано решење је незаконито јер је из непотпуно и нетачно утврђених чињеница изведен неправилан закључак у погледу чињеничног стања, након чега је тужени неправилно применио одредбе Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (*"Сл. гласник РС"*, бр. 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/21).

Наведеним захтевом за уређење захтева тужени је захтевао да тужилац свој захтев уреди одређивањем и навођењем што прецизнијег описа информације која се тражи и која је предмет интересовања. Захтевом је тужиоцу предочено да ће Генерални секретаријат, у случају да тужилац не отклони недостатак на који му је указано, донети решење о одбацивању захтева за приступ информацијама од јавног значаја. Захтев за уређење је израђен 26. јула 2024. године а тужиоца је достављен електронском поштом 29. јула 2024. године.

ДОКАЗ 2: Копија електронске поште и Захтев за уређење захтева 412/з (61 број: 07-7132/2024-2 од 26. јула 2024. године).

Захтев да тужилац отклони недостатке и уреди захтев за приступ информацијама, претња одбацивањем захтева и решење о његовом одбацивању су незаконити због тога што је захтев уредан и не садржи недостатке на које тужилац указује.

Тужилац је у свом допису – Поступање по захтеву за уређење захтева Транспарентности Србија број 412/з (61 број: 07-7129/2024-2 од 26. јула 2024. године) на то указао туженом наводећи да је услов који прописује одредба члана 15 став 2 Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја (*"Сл. гласник РС"*, бројеви 120/2004, 54/2007, 104/2009, 36/2010 и 105/21), према коме је тражилац дужан да наведе „што прецизнији опис информације која се тражи“, у потпуности задовољен тиме што је тужилац у свом захтеву прецизно навео које информације поводом којих аката и активности органа јавне власти захтева.

Тужилац у конкретном случају не може дати прецизнији опис информације која се тражи него што је то учинио, јер нема сазнања о томе да ли Влада Србије поседује документ или више докумената који

садржи тражене информације, то јест, које опште или појединачне акте би поједина министарства, органи локалне самоуправе или Влада Републике Србије требало да донесу, предложи, измене и допуне или усвоје, односно који би уговори и споразуми требало да се закључе да би заинтересована компанија добила право да врши експлоатацију и прераду минерала јадарита у Републици Србији, поред оних који су већ донети. Тужилац је на основу чињенице да су председник Владе Републике Србије, потпредседници, као и више министара давали изјаве у јавности поводом овог питања, претпоставио да би такав документ могао постојати. Слично томе, пошто су чланови Владе у више наврата говорили о консултацијама са јавношћу у вези са експлоатацијом „јадарита“ тужилац је претпоставио да би Влада Србије могла поседовати и информације о томе који формални механизми консултовања са јавношћу су прописани у вези са доношењем појединих аката који су били предмет нашег интересовања.

ДОКАЗ 3: Поступање по захтеву за уређење захтева Транспарентности Србија број 416/з (61 број: 07-7132/2024-2 од 26. јула 2024. године).

Тужени је могао да поступи по захтеву тужиоца за приступ информацијама тако што би, након утврђења да ли Влада Србије поседује документ (или више докумената) који садржи тражене информације, то јест, које опште или појединачне акте би поједина министарства, органи локалне самоуправе или Влада Републике Србије требало да донесу, предложи, измене и допуне или усвоје, односно који би уговори и споразуми требало да се закључе да би заинтересована компанија добила право да врши експлоатацију и прераду минерала јадарита у Републици Србији, поред оних који су већ донети, тужиоцу доставио недвосмислен одговор да ли такав документ или документе, па самим тим и информације које они садрже, поседује. У том смислу, и одговор да "не поседује" би био довољан да испуни захтев тужиоца. Неспорно је да будући акти не могу бити предмет захтева јер у тренутку његовог подношења не постоје тј. нису настали у раду органа јавне власти. Међутим, тужилац није тражио копије будућих докумената нити информације које ће оне садржати већ информацију о томе да ли постоји документ (или више докумената) и информација о томе који акти се морају донети, сагласно важећим правним прописима, да би заинтересована компанија добила право да врши експлоатацију и прераду минерала јадарита у Републици Србији, као и информацију о томе да ли је неки од наведених аката већ у припреми. Тужилац је при томе основано пошао од претпоставке, имајући у виду утисак који одају јавни функционери који свакодневно у јавност износе најситније и најпрецизније детаље о томе (да располажу свим релевантним информацијама), да подаци о томе могу бити обједињени у једном документу који је на располагању свим јавним функционерима без чијег постојања није могуће утврдили тачност и релевантност чињеница које износе.

Имајући у виду да је због свега наведеног решење туженог неправилно и незаконито тужилац предлаже да суд донесе следећу

ПРЕСУДУ

1. Тужба се УВАЖАВА.

2. ПОНИШТАВА СЕ Решење Владе Републике Србије 61 број: 07-7129/2024-2 од 06. августа 2024. године и НАЛАЖЕ СЕ туженом да тужиоцу достави информације и копије докумената тражених

захтевом за приступ информацијама од јавног значаја.

ПРИЛОГА: 3

ТУЖИЛАЦ

За Транспарентност Србија

Програмски директор
Немања Ненадић

У Београду,

дана 27. августа 2024. године